

la guvernul din Sibiu spre studiare și opinare; într'aceea moare Iosif; adversarii Românilor află despre acel proiect, și dieta provoacă pe guvernul țării ca să iasă cu planul lui B., iar dacă se poate să-l tracteze pe acesta ca »trădător«, căci cuteseză a da monarchului un consiliu atât de criminal; în ședința dietei din 28 Febr. 1791, guvernul declară în ceea ce privește proiectul lui B., că pe acela îl-a cerut curtea imperială. (Cf. G. Barițiu, Ist. Trans., I., 536).

Beiu, v. Beg.

Beiuș, v. Beinš.

Beizadea, (turc.) simonim cu prinț, nume dat mai înainte fiilor de domnitorii.

Beja, (la Romani *Pax Iulia*), capitala distric-

Gamás (cottage Somogy). A făcut studii juridice, și s'a dedicat în special diaristicei și politicei militante; la 1884 a fost ales deputat cu program liberal, fiind de atunci neîntrerupt membru al parlamentului. Ca diarist a scris la început în »Pesti Napló«, apoi în »Ellenőr«, în prezent apără politica partidului liberal în coloanele diarielor »Nemzet« și »Pesti Hirlap«. A publicat mai multe scrimeri beletristice, traduse și originale, dar mai cunoscut a devenit prin broșurile sale despre chestiunea naționalităților din Ung., în care pledează pentru lățirea culturii și limbii maghiare între naționalitățile din Ungaria. Aceste scrimeri ale lui B. se caracterizează prin un șovinism exaltat. Amintim: »Magyarosodás és ma-

Gimnasiul român din Beinš.

tului B., în provincia portugheză Alemtejo; cu 8487 loc.; reședința unui episcop. Aici se află remaștele unui apaduct roman.

Bejar, oraș în prov. spaniolă Salamanca, fortificat, cu străde înguste și murdare, 12,120 loc.; în apropiere se află băile *Banos de B.* cu terme sulfuroase.

Bejenie, fuga dinaintea dușmanului; în special fuga poporului la munte după învingerea eternilor de către Turci (1821). Se dice și despre roirea albinelor. *Bejenar*, fugar, emigrant.

Békés, comitat în Ungaria, v. Bichiș.

Bekker, Aug. Immanuel, vestit filolog german, n. 1785 în Berlin, † 1871. La 1811 a fost numit prof. ord. la universitatea din Berlin, iar 1815 membru al academiei de științe. A scris excelente recensiuni despre mai mulți autori clasici, ca: Plato, Aristoteles, Thukydides, Aristophanes etc. și a publicat ediții critice ale operelor lui Apollodor, Appollonius, Herodot, Pausanias etc. S'a ocupat și cu filologia limbilor românești, în special cu cea provençală.

Beksics, Gustav, publicist magh., n. 1847 în

gyarositás«, (1883); »Társadalunk és nemzeti hivatalunk« (1884); »A dualismus története, közjogi értelme és törekvéseink«, (1892); mai nou: »Programul politicei naționale în Ardeal și se-

cuime«, (1896).

Bektași, v. Derviș.

Bel, în mit. orientală, în special la Babilonieni, fost deu de frunte și identic cu Baal (v. ac.) Mai târziu din acest B. la Evrei și la creștini în orient s'a format Belial (Belijal), cu înțeles de demon stricător. [Atm.]

Bel, unul dintre cei mai vechi ornitologi rom., care încă pe la 1834 a adunat o colecție însemnată de paseri indigene, ce le-a preparat și donat cabinetului de istorie naturală din Iași.

Bela, comună rur. în Rom., j. Dâmbovița, se compune din 3 cătune: B., Nistorești și Broștenii noui, cu 1100 loc. Rom. Are păduri, cresc vite, produce porumb. Are o biserică și o școală.

Béla, numele a patru regi și mai mulți duci magh. 1) *B. I.* (1061–63), nepotul sf.-tului Stefan. După căderea lui Petru și Aba (nemijlocitii succesor ai sf.-tului Stefan), fă chiamat Andreiu, duce